

Το «ρητορεύειν» εστί φιλοσοφείν...

Σεπτέμβριος 2015. Μία νέα σχολική χρονιά ξεκινά με προσδοκίες, αγωνία και ανυπομονησία για το καινούργιο που έρχεται. Παραλαβή νέων βιβλίων, γνωριμία με νέους καθηγητές, πυρετώδεις ετοιμασίες νέων προγραμμάτων, όλα ντυμένα με νέους στόχους και νέα όνειρα...

Το πραγματικά καινούργιο όμως στην ζωή μου ήρθε με την συμμετοχή μου σε μία ομάδα παιδιών που αποτελούσαν τον Ρητορικό Όμιλο Ευαγγελικής Σχολής Σμύρνης. Διστάζοντας λόγω ηλικίας παρακολούθησα την πρώτη συνάντηση της ομάδας αυτής, με επικεφαλής δυο χαρισματικές και αφοσιωμένες σε αυτό καθηγήτριες του σχολείου. Ακόμα θυμάμαι την μαγεία που ένιωσα τότε, αλλά και όλες τις Δευτέρες που ακολούθησαν, αφού «η συνήθεια έγινε λατρεία». Παιδιά με λόγο ώριμο, σκέψη Μαθηματική και ενθουσιασμό, διασταύρωναν τα επιχειρήματά τους με στόχο να πείσουν ακροατές και κριτές.

Χιούμορ, ένταση, καθοδήγηση και διορθώσεις από τις κα.Λιτσάρδου και την κα.Ψευτογιάννη, γέμιζαν τα μεσημέρια μας και στα αυτιά μου έφταναν θέματα δύσκολα και γοητευτικά που κέντριζαν το μυαλό μου και που ποτέ δεν είχα σκεφτεί και συζητήσει.

Εκπαιδευμένοι λοιπόν πήραμε μέρος στον πρώτο αγώνα αντιλογίας, στην Ελληνογαλλική Σχολή Jeanne d' Arc στον Πειραιά. Χωρίς να το περιμένουμε, αλλά απολαμβάνοντας μόνο την συμμετοχή μας σε αυτήν την γιορτή, προκριθήκαμε στα 8 καλύτερα σχολεία και πανηγυρίσαμε αγκαλιασμένοι! Δώσαμε ξανά την μάχη, περίπου ένα μήνα μετά και βρεθήκαμε στον τελικό στο Πανεπιστήμιο Αθηνών! Μα το ταξίδι στις λέξεις, στις σκέψεις, στην λογική ήταν μεγαλύτερη χαρά ακόμα κι από την ξεχωριστή κατάκτηση της 3ης θέσης!

Νιώθοντας ακόμα την έξαψη στο πρόσωπό μου από την εμπειρία, θέλω να ευχαριστήσω μέσα από την καρδιά μου την Ευαγγελική Σχολή Σμύρνης που με δέχτηκε στον Ρητορικό Όμιλο, τις υπεύθυνες καθηγήτριες κ. Λιτσάρδου και κ. Ψευτογιάννη που δεν με έκαναν να αισθανθώ ούτε στιγμή «εξωσχολική» και φυσικά τα παιδιά του ομίλου, τα οποία με εντυπωσίασαν με το ήθος, την καλλιέργεια και το επίπεδο τους. Ξεκινώντας να γράψω αυτές τις γραμμές, ο στόχος ήταν να φτιάξω δοκίμιο. Τα συναισθήματα όμως που με πλημμύρισαν, ξαναζώντας κάθε στιγμή «κατέστρεψαν» το επίσημο ύφος του δοκιμίου. Κρατώ λοιπόν αυτά τα συναισθήματα και τις αναμνήσεις στην ψυχή μου και ονειρεύομαι από τώρα την επόμενη χρονιά του Ρητορικού Ομίλου Ευαγγελικής Σχολής Σμύρνης, με νέες επιτυχίες και συγκινήσεις. Τον όμιλο που ένιωσα σαν οικογένεια...

Αυγερινού Κατερίνα
Γ' Γυμνασίου
3ο Γυμνάσιο Νέας Σμύρνης